

תת"ע 4812/02/18 - מדינת ישראל נגד עזריקם גנות

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4812-02-18 מדינת ישראל נ' עזריקם גנות
לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלדר

המאשימה

נגד

עזריקם גנות

הנאשם

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 30.8.17 סמוך לשעה 17:00, שעה שנהג את רכבו בתל אביב, ברחוב רמבה אייזיק, נהג ברכב ובהתקרבו למעבר חצייה לא אפשר להולך רגל שחצה במעבר להשלים את החצייה בבטחה, בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

במקור קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס אולם בחר שלא לשלם את הקנס וביקש כי עניינו יובא בפני שופט כיוון שכפר במיוחס לו.

מטעם התביעה העידו שתי שוטרות, שוטרת אשר העידה כי ראתה את הנאשם מבצע את העבירה ושוטרת אשר העידה כי לא ראתה את העבירה.

הנאשם מנגד טען כי בכיוון נסיעתו לא היו הולכי רגל. הולכי רגל עמדו על מדרכה מערבית ובינו לבינם היה אי תנועה. הנאשם הוסיף וטען כי עדות התביעה עמדו במקום בו היו כלי רכב רבים אשר עמדו בטור בכניסה לחניון ואחת השוטרות אף סימנה לו להתקדם.

נתתי דעתי לגרסאות הצדדים מזה ומזה ואני קובעת כי התעורר בי ספק אשר לביצוע העבירה.

עמוד 1

מעדות עדי התביעה עולה כי הן עמדו בכניסה לשער 1 ברחוב אייזיק רמבה. העדות לא ידעו לומר היכן עמדו ולמקם את עצמן ביחס לרכב הנאשם.

עדת תביעה 1 העידה כי ראתה את הנאשם מבצע את העבירה. היא אינה זוכרת את האירוע אך בהתאם לרשום בדו"ח היא הבחינה בנאשם לא מאפשר להולכי רגל שהיו במעבר חצייה להשלים חצייה בבטחה, כאשר הולכי רגל חצו ממערב למזרח והיו בפס השני מבין 6 פסים בולטים על הכביש.

בחקירתה הנגדית, העידה כי אינה זוכרת אם סימנה לנאשם לנסוע עת נפתח שער החניון והדבר אינו רשום בדו"ח. עת עומתה עם נ/1, תמונת המקום, העידה כי אינה יודעת היכן עמדה. היא יודעת כי עמדה באזור שער 1.

עדת תביעה 2 העידה כי לא ראתה את העבירה אלא רק עצרה את הנאשם לבקשת עדת תביעה 1 והתייחסה במזכר שערכה לדברי הנאשם במקום אשר ביקש "**שתחליק לו על העבירה שעשה**".

עיון בת/2 מלמד כי עדת תביעה 2 עצרה את רכב הנאשם לאחר ש"**סוזנה צעקה לי לעצור את הרכב מסוג קיה לבנה שמספרה 5775533 ומכוון שהייתי מולו סימנתי לנ"ל לעצור**".

עדת תביעה 2 הייתה מול רכב הנאשם - כיצד לא הבחינה בביצוע העבירה?

מת/1 עולה כי עדת התביעה עמדה בכניסה לשער 1 אולם העדה בעדותה לא ידעה לומר היכן עמדה. אין התייחסות למקום עדת תביעה 2 אולם מת/2 עולה כי עמדה במרחק מעדת תביעה 1 - אשר נאלצה לצעוק לה לעצור את רכב הנאשם.

תמונת המקום נ/1 אשר הוגשה מלמדת כי באזור שער 1 קיים מבנה אשר מאחוריו חנתה ניידת. סמוך לכביש ליד מעבר החצייה ישנם 3 עציצים עם עצים ננסיים, עם רווחים ביניהם ולפני מעבר החצייה יש עץ גדול. השוטרים אישרו את התמונה אשר הינה ממקום האירוע.

השוטרים לא ידעו לומר את מיקומן ונוצר בלבי ספק באשר לשדה הראיה אשר קיים ממקום עמידתן לרכב הנאשם, זאת על אף שעדת תביעה 1 ציינה כי היה קשר עין רצוף עם רכב הנאשם אך לא ציינה אם קשר עין רצוף נמשך עד עצירתו על ידי עדת תביעה 2.

סוף דבר אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תשלח העתק הכרעת לצדדים.

הדין אשר קבוע 21.6.18 מבוטל.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ח, 14 יוני 2018, בהעדר הצדדים